

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 1441/05
14.12.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Мирјане Грубић, Весне Поповић, Јасминке Станојевић и Миломира Николића, чланова већа, у парници тужиоца АА, кога заступа пуномоћник АБ, адвокат, против тужених ББ и ПП "ВВ", које заступа пуномоћник ГГ, адвокат, ради дуга, вредности предмета спора 73.800,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Окружног суда у Чачку Гж.200/05 од 22.02.2005. године, у седници одржаној 14.12.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Окружног суда у Чачку Гж.200/05 од 22.02.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Горњем Милановцу П. 719/99 од 10.11.2004. године у ставу првом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев, којим је тужилац тражио да се тужени солидарно обавезу да му плате 6.150 ЕУР-а у динарској противвредности по најповољнијем курсу по коме пословне банке откупљују ефективну страну валуту у месту плаћања на дан исплате са домицилном каматом почев од 01.01.1993. године. У ставу другом изреке обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове спора од 69.000,00 динара у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

Пресудом Окружног суда у Чачку Гж.200/05 од 22.02.2005. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца, а првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу чл.386. Закона о парничном поступку ("Сл. лист СФРЈ" бр.4/77 ... "Сл. лист СРЈ" бр.3/02), који се примењује на основу чл.491. став 4. Закона о парничном поступку ("Сл.гласник РС" бр.125/04) и нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда из чл.354. став 2. тач.11. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а нема ни битних повреда одредаба парничног поступка на које се указује у ревизији.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац АА, тужени ББ и ДД, су током 1992. године постигли усмени договор о заједничком улагању ради куповине ___ од ПП "ЂЂ", те да сваки од уговорача уложи колико ко има, а да добит остварену продајом те ___ поделе сразмерно уложеним средствима. У складу са договором, тужилац је уложио 25.000 ДЕМ, од чега је 20.000 ДЕМ позајмио са 20% уговорене камате. Тужени је у овај посао уложио 3.500 ДЕМ, а ДД је платио административне трошкове од око 1.050 ДЕМ и ___ 2.000 ДЕМ, с тим што је касније ДД тужиоцу дао око 10.000 ДЕМ, а тужени још 2.000 ЦХФ и 500 ДЕМ, на име повећања свог ортакчког удела. Сакупљена средства од 28.500 ДЕМ уплаћена су на рачун предузећа "ЂЂ", али преко предузећа "ВВ", чији је власник и директор тужени, ББ, јер уговор о набавци ___ није могло да склопи физичко лице, већ само предузеће. Посао око набавке ___ није реализован, пошто им предузеће "ЂЂ" никада није испоручио ___, нити је вратио уложени новац, због чега је поднета тужба против овог предузећа и власника ЕЕ.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилно применили материјално право и исправно закључили да између тужиоца, туженог ББ и ДД, постоји правни однос из уговора о ортаклуку, у смислу параграфа 723. Српског грађанског законика, који се примењује у смислу чл.4. Закона о неважности правних прописа донетих пре 06.04.1941. године и за време непријатељске окупације ("Сл.лист ФНРЈ" бр.86/46), с обзиром да ова врста уговора није регулисана позитивно-правним прописима. Сваки од ортака сноси ризик заједничког посла до висине свог улога, сходно параграфу 742. Законика, којим је предвиђено да уколико из ортаклука уместо добити буде штете, онда по мери улога, штета пада на све ортаке. У конкретном случају, како посао ради кога је уговор о ортаклуку закључен није реализован, штету за ортаке представља висина уложених средстава сваког од њих. Притом, без утицаја је чињеница да је тужилац, позајмио 20.000 ДЕМ уз 20% уговорене камате ради стицања средстава за улагање свог ортакчког удела, јер овај правни посао који је тужилац закључио са трећим лицима, не утиче на други начин на уговор о ортаклуку у погледу поделе евентуалне добити или настале штете. Због тога и тужилац као и остали ортака (тужени ББ и ПП) сам сноси штету по висине средстава

штета. Због тога, и тужилац, као и остали странци (тужени ББ и ддд), сам носе штету до висине средстава која је уложио, рачунајући ту и камату коју је платио на позајмљени новац.

Правилно су нижестепени судови одбили тужбени захтев и према туженом предузећу "ВВ", због недостатка пасивне легитимације, јер ово предузеће није учесник материјално-правног односа из кога потиче спорни правни однос. Приликом уговарања посла око куповине ____, тужени ББ, власник и директор овог предузећа, иступао је у своје име и за свој рачун, а предузеће је било потребно да би се уопште могао закључити уговор о куповини ____, будући да се промет __ може вршити само између правних лица.

Наводима у ревизији, напада се оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање, а ревизија се, у смислу чл.385. став 3. ЗПП, из овог разлога не може изјавити.

На основу чл.393. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија,

Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка

вг